

Κυριακή 2 Απριλίου 2017

Ύμνος

Θα 'θελα να σου πω

Βιβλικό Ανάγνωσμα

Ψαλμός 150΄

Ύμνοι

Θαυμάσια Χάρη

Ποιος μπορεί με Σε να συγκριθεί

Ξεδιφασμένοι

Όλα τα έργα Σου

Βιβλικό Ανάγνωσμα

Α΄ Σαμουήλ 25

Ομιλία

Χέσεδ vs Ναβάλ

Γιώργος Π. Αλεξανδρή

Ύμνος

Χάρις τί έργον

Δείπνο Κυρίου

Εισήγηση

Προσευχές ευχαριστίας

Ύμνος

Ανέκφραστος είναι Χριστέ

Ύμνος

Κοιτώ για τους αγγέλους

1 Ο ΔΕ ΣΑΜΟΥΗΛ πέθανε· και ολόκληρος ο Ισραήλ συγκεντρώθηκαν, και τον έκλαψαν, και τον ενταφίασαν στο στίπτι του στη Ραμά. Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και κατέβηκε στην έρημο Φαράν.

2 Υπήρχε δε στη Μαών ένας άνθρωπος, του οποίου τα κτήματα ήσαν στον Κάρμηλο, και ο άνθρωπος αυτός ήταν υπερβολικά πλούσιος, και είχε 3.000 πρόβατα, και 1.000 γίδες· και κούρευε τα πρόβατά του στον Κάρμηλο. 3 Και το όνομα του ανθρώπου ήταν Νάβαλ· το δε όνομα της γυναίκας του ήταν Αβιγαία· και η μεν γυναίκα του ήταν καλή σε σύνεση, και ωραία στην όψη· ο άνθρωπος, όμως, αυτός ήταν σκληρός, και κακός στις πράξεις του· καταγόταν δε από τη γενεά του Χάλεβ.

4 Και ο Δαβίδ στην έρημο άκουσε, ότι ο Νάβαλ κούρευε τα πρόβατά του. 5 Και έστειλε ο Δαβίδ δέκα νέους, και είπε ο Δαβίδ στους νέους: Ανεβείτε στον Κάρμηλο, και πηγαίνετε στον Νάβαλ, και χαιρετήστε τον εξ ονόματός μου· 6 και θα του πείτε: Πολύχρονος να είσαι! Ειρήνη και σε σένα, ειρήνη και στο στίπτι σου, ειρήνη και σε όλα όσα έχεις! 7 Και, τώρα, άκουσα ότι έχεις κουρευτές· δες, τους ποιμένες σου, που ήσαν μαζί μας, δεν τους βλάψαμε ούτε χάθηκε σ' αυτούς κάτι, όλο τον καιρό που ήσαν στον Κάρμηλο· 8 ρώτησε τους νέους σου, και θα σου πουν· ας βρουν, λοιπόν, χάρη στα μάτια σου αυτοί οι νέοι· επειδή, σε καλή ημέρα ήρθαμε· δώσε, παρακαλούμε, στους δούλους σου ό,τι έρθει στο χέρι σου, και στον γιο σου τον Δαβίδ.

9 Και καθώς οι νέοι του Δαβίδ ήρθαν, μίλησαν στον Νάβαλ, σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, στο όνομα του Δαβίδ, και σταμάτησαν. 10 Αλλά, ο Νάβαλ απάντησε στους δούλους του Δαβίδ, και είπε: Τι είναι ο Δαβίδ; Και ποιος είναι ο γιος του Ιεσσαί; Πολλοί δούλοι είναι σήμερα, που αποσκιρτούν κάθε ένας από τον κύριό του· 11 Θα πάρω, λοιπόν, το ψωμί μου, και το νερό μου, και το σφαχτό μου, που έσφαγα για τους κουρευτές μου, και θα τα δώσω σε ανθρώπους που δεν ξέρω από πού είναι;

12 Και οι νέοι του Δαβίδ στράφηκαν στον δρόμο τους, και αναχώρησαν, και καθώς ήρθαν σ' αυτόν ανήγγειλαν όλα αυτά τα λόγια. 13 Και ο Δαβίδ είπε στους άνδρες του: Ζωστήτε κάθε ένας τη ρομφαία του· και ο Δαβίδ παρόμοια ζώστηκε τη δική του ρομφαία· και ανέβηκαν πίσω από τον Δαβίδ περίπου 400 άνδρες· 200, όμως, έμειναν κοντά στην αποσκευή.

14 Ένας από τους νέους, όμως, ανήγγειλε στην Αβιγαία, τη γυναίκα του Νάβαλ, λέγοντας: Δες, ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές από την έρημο για να χαιρετήσουν τον κύριό μας, και εκείνος τούς έδιωξε·

15 οι άνδρες, όμως, στάθηκαν σε μας πολύ καλοί, και δεν υποστήκαμε βλάβη ούτε χάσαμε κανένα ζώο, όσον καιρό συναναστραφίκαμε μαζί τους, όταν ήμασταν στα χωράφια· 16 ήσαν σαν ένα τέλχος γύρω μας, και νύχτα και ημέρα, όλο τον καιρό που ήμασταν μαζί τους βόσκοντας τα πρόβατα· 17 Τώρα, λοιπόν, γνώρισε και δεσ τι θα κάνει εσύ· επειδή, αποφασίστηκε κακό ενάντια στον κύριό μας, και ενάντια σε ολόκληρο το στίπτι του· μια που είναι άνθρωπος δύστροπος, ώστε κανένας δεν μπορεί να του μιλήσει.

18 Τότε, η Αβιγαία βιάστηκε, και πήρε 200 ψωμιά, και δύο αγγεία κρασί, και πέντε ετοιμασμένα πρόβατα, και πέντε μέτρα φρυγανισμένο σιτάρι, και 100 δέσμες σταφίδες, και 200 πίπτες από σόκα, και τα έβαλε επάνω σε γαϊδούρια. 19 Και είπε στους νέους της: Προπορεύστε μπροστά μου· δέστε, εγώ έρχομαι έπειτα από σας. Στον Νάβαλ, όμως, τον άνδρα της, δεν το φανέρωσε. 20 Και καθώς αυτή, καθισμένη επάνω σε ένα γαϊδούρι, κατέβαινε κάτω από τη σκέπη τού βουνού, νάσου, ο Δαβίδ και οι άνδρες του κατέβαιναν προς αυτήν· και τους συνάντησε.

21 Και ο Δαβίδ είχε πει: Στ' αλήθεια, μάταια φύλαξα όλα όσα αυτός είχε στην έρημο, και δεν χάθηκε τίποτε από όλα τα αποκτήματά του· και μου ανταπέδωσε κακό αντί για καλό· 22 έτσι να κάνει ο Θεός στους εχθρούς του Δαβίδ, και έτσι να προσθέσει, αν μέχρι το πρωί αφήσω αρσενικό από όλα τα πράγματά του.

23 Και καθώς η Αβιγαία είδε τον Δαβίδ, βιάστηκε, και κατέβηκε από το γαϊδούρι, και έπεσε μπροστά στον Δαβίδ μπρούμυτα, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος. 24 Και έπεσε στα πόδια του, και είπε: Επάνω μου, επάνω μου, κύριέ μου, ας είναι αυτή η αδικία· και ας μιλήσει, παρακαλώ, η δούλη σου στα αυτιά σου, και άκουσε τα λόγια της δούλης σου. 25 Ας μη δώσω καμία προσοχή, παρακαλώ, ο κύριός μου σε τούτον τον δύστροπο άνθρωπο, τον Νάβαλ· επειδή, σύμφωνα με το όνομά του, τέτοιος είναι· Νάβαλ είναι το όνομά του, και αφροσύνη είναι μαζί του· εγώ, όμως, η δούλη σου δεν είδα τούς νέους του κυρίου μου, που είχες στείλει. 26 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου, ζει ο Κύριος και ζει η ψυχή σου, ο Κύριος βέβαια σε κράτησε από του να μπεις σε αίμα, και να εκδικηθείς με το χέρι σου· τώρα, μάλιστα, οι εχθροί σου, και εκείνοι που ζητούν κακό στον κύριό μου, ας είναι όπως ο Νάβαλ! 27 Και, τώρα, αυτή η προσφορά, που η δούλη σου έφερε στον κύριό μου, ας δοθεί στους νέους που ακολουθούν τον κύριό μου. 28 Συγχώρεσε, παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· επειδή, ο Κύριος θα κάνει στον κύριό μου έναν ασφαλή οίκο, για τον λόγο ότι, ο κύριός μου μάχεται τις μάχες του Κυρίου, και σε σένα κακία δεν βρέθηκε ποτέ. 29 Αν και σηκώθηκε άνθρωπος που σε καταδιώκει, και ζητάει την ψυχή σου, η ψυχή όμως του κυρίου μου θα είναι δεμένη στον δεσμό της ζωής κοντά στον Κύριο τον Θεό σου· τις ψυχές δε των εχθρών σου, αυτές θα τις εκσφενδονίσει μέσα από τη σφεντόνα. 30 Και όταν ο Κύριος κάνει στον κύριό μου σύμφωνα με όλα τα αγαθά που μίλησε για σένα, και σε κάνει κυβερνήτη επάνω στον Ισραήλ, 31 δεν θα είναι αυτό σκάνδαλο σε σένα ούτε πρόσκομμα καρδιάς στον κύριό μου ή ότι έχυσες αναίτιο αίμα ή ότι ο κύριός μου εκδίκησε τον εαυτό του· όμως, όταν ο Κύριος αγαθοποιήσει τον κύριό μου, τότε θυμήσου τη δούλη σου.

32 Και ο Δαβίδ είπε στην Αβιγαία: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, που σε έστειλε αυτή την ημέρα σε συνάντησή μου· 33 και ευλογημένη η βουλή σου, και ευλογημένη εσύ, που με φύλαξες αυτή την ημέρα από το να μπω σε αίματα, και να εκδικηθώ με το χέρι μου· 34 επειδή, στ' αλήθεια, ζει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, που με εμπόδισε από το να κατοικήσω, αν δεν έσπευδες νάρθεις σε συνάντησή μου, δεν θάμεινε στον Νάβαλ μέχρι την αυγή αρσενικός άνθρωπος.

35 Και ο Δαβίδ πήρε από το χέρι της τα όσα του έφερε· και της είπε: Πήγαινε στο στίπτι σου με ειρήνη· δες, εισάκουσα τη φωνή σου, και τίμησα το πρόσωπό σου.

36 Και η Αβιγαία ήρθε στον Νάβαλ· και νάσου, είχε στο στίπτι του συμπόσιο, σαν συμπόσιο βασιλιά· και η καρδιά του Νάβαλ ήταν μέσα του ευθυμική, και ήταν υπερβολικά μεθυμένος· γι' αυτό δεν του ανήγγειλε τίποτε, μικρό ή μεγάλο, μέχρι την αυγή. 37 Το πρωί, όμως, αφού ο Νάβαλ είχε ξεμεθύσει, η γυναίκα του φανέρωσε σ' αυτόν αυτά τα πράγματα· και η καρδιά του νεκρώθηκε μέσα του, και έγινε σαν πέτρα. 38 και ύστερα σαν δέκα ημέρες, ο Κύριος χτύπησε τον Νάβαλ, και πέθανε.

39 Και όταν ο Δαβίδ άκουσε ότι ο Νάβαλ πέθανε, είπε: Ευλογητός ο Κύριος, που έκρινε την κρίση μου για τον ονειδισμό μου, που έγινε από τον Νάβαλ, και εμπόδισε τον δούλο του από κακό· και την κακία του Νάβαλ ο Κύριος έστρεψε επάνω στο κεφάλι του! Και ο Δαβίδ έστειλε και μίλησε στην Αβιγαία, για να την πάρει ως γυναίκα στον εαυτό του.

40 Και καθώς οι δούλοι του Δαβίδ ήρθαν στην Αβιγαία, στον Κάρμηλο, της μίλησαν, λέγοντας: Ο Δαβίδ μάς έστειλε σε σένα, για να σε πάρει ως γυναίκα στον εαυτό του. 41 Και σηκώθηκε, και προσκύνησε μπρούμυτα μέχρι το έδαφος, και είπε: Ιδού, ας είναι η δούλη σου υπηρέτρια για να πλένει τα πόδια των δούλων του Κυρίου μου. 42 Και η Αβιγαία έσπευσε, και σηκώθηκε, και ανέβηκε σε ένα γαϊδούρι, με πέντε κορίτριά της, που ακολουθούσαν από πίσω της· και πήγε πίσω από τους απεσταλμένους του Δαβίδ, και έγινε γυναίκα του. 43 Και ο Δαβίδ πήρε και την Αχινοάμ από την Ιεζραέλ· και ήσαν και οι δύο γυναίκες του. 44 Ο δε Σαούλ είχε δώσει τη Μιχάλ, τη θυγατέρα του, τη γυναίκα του Δαβίδ, στον Φαλίτι, τον γιο του Λαείς, που ήταν από τη Γαλλεϊμ.